

Sygn. akt V U 804/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2020 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2020 r. w Legnicy

sprawy z wniosku G. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury i wyrównanie

na skutek odwołania G. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 10 maja 2019 r.

znak (...) - (...)

oddala odwołanie

Regina Stępień

Sygn. Akt V U 804/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., rozpoznając wniosek G. S. z 29 marca 2019r., decyzją z 10 maja 2019r. odmówił uchylenia decyzji z 12 listopada 2015r.

W uzasadnieniu wskazał, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. orzekający o niezgodności z Konstytucją RP art. 25 ust. 1 b ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS w zakresie jakim dotyczy urodzonych w 1953r. kobiet, które dniem 1 stycznia 2013r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy – nie ma zastosowania do wnioskodawczynie, bowiem ona prawo do emerytury uzyskała na podstawie art. 47 ustawy emerytalnej.

G. S. odwołała się od przedmiotowej decyzji wskazując, że orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. ma do niej zastosowanie bowiem ma prawo do wcześniejszej emerytury uzyskała na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania argumentując jak w skarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

G. S. urodziła się w dniu (...)

W dniu 31 sierpnia 2007r. złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury nauczycielskiej. Organ rentowy decyzją z 10 września 2007r. przyznał jej prawo do tego świadczenia na podstawie art. 88 ustawy Karta Nauczyciela w zw. z art. 47 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS. (bez względu na wiek).

Wnioskodawczyni pobierała to świadczenie, które do dnia 30 września 2015r. wypłacone zostało w łącznej kwocie 164 004, 87 zł.

W dniu 20 października 2015r. ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie jej emerytury po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Decyzją z 12 listopada 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał jej prawo emerytury od miesiąca złożenia wniosku po osiągnięciu wieku emerytalnego tj. od (...) ustalił przy tym wysokość tej emerytury w kwocie 2 031, 81 zł (zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej) oraz w kwocie 1 751, 39 zł (zgodnie z art. 26 tej ustawy), oraz w kwocie 1 807, 47 zł (zgodnie z art. 183 ww. ustawy).

Wobec faktu, iż tak ustalona emerytura była niższa od dotychczas pobieranej emerytury nauczycielskiej w wysokości 2 025 zł, wskazał, iż nadal będzie ona wypłacana jako korzystniejsza.

Przy obliczeniu wysokości emerytury na podstawie art. 26 183 ustawy emerytalnej i art. 183, zgodnie z treścią art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach z FUS, pomniejszył podstawę obliczenia emerytury o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur tj. o kwotę 164 004, 87 zł.

Ubezpieczona w dniu 29 marca 2019r. złożyła w ZUS Oddział w L. wniosek o wznowienie postępowania i uchylenie decyzji z 12 listopada 2015r. w związku z treścią wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. oraz wniosek o „wydanie nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania przepisu art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach z FUS”.

Postanowieniem z 10 maja 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., po rozpatrzeniu ww. wniosku postanowił wznowić postępowanie w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z 12 listopada 2015r. w sprawie ustalenia wysokości emerytury. W uzasadnieniu organ wskazał, że tą decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał prawo i ustalił wysokość emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Ustalając wysokość przyznanego świadczenia organ dokonał pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury o sumę kwot wcześniej pobranych emerytur.

Wyrokiem z dnia 6 marca 2019 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że przepis, na podstawie którego nastąpiło obniżenie podstawy obliczenia emerytury jest niezgodny z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej.

Organ dodał, że w sprawie zakończonej prawomocną decyzją wznowia się postępowanie, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego - na podstawie którego została wydana decyzja - z Konstytucją, jeżeli wniosek o wznowienie postępowania został zgłoszony w terminie miesiąca od wejścia w życie wyroku.

Decyzją 10 maja 2019r. organ rentowy odmówił uchylenia decyzji 12 listopada 2015r. - na podstawie art. 151§ 1 pkt 1 k.p.a w zw. z art. 145a

(bezsporne a nadto akta ubezpieczeniowe)

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie P 20/16 orzekł, iż art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 oraz z 2019 r. poz. 39), w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017 r., w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w 1953 r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zaś art. 46 ustawy o emeryturach i rentach reguluje kwestię zasad uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury, na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 tej ustawy.

Natomiast w myśl art. 47 ww. ustawy odrębne przepisy określają zasady przechodzenia na emeryturę, bez względu na wiek nauczycieli urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. a przed 1 stycznia 1969. Ta regulacja była podstawą uzyskania prawa do emerytury nauczycielskiej przez wnioskodawczynię.

Wobec czego orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. nie może zostać zastosowane do ustalenia wysokości emerytury wnioskodawczyni. Treść tego rozstrzygnięcia odnosi się ściśle do określonej regulacji tj. art. 25 ust. 1 b ustawy emerytalnej w odniesieniu do emerytury, których prawo zostało uzyskane przy spełnieniu warunków z art. 46 tej ustawy. Orzeczenie Trybunału nie może być poddane rozszerzającej interpretacji czy analogii, w wyniku których ocenie miałyby podlegać inne stany prawne, nawet jeśli ze względu na swój charakter są zbliżone. Przepis art. 25 ust. 1b nie został przez Trybunał zakwestionowany w całości, a jedynie w takim zakresie w jakim odnosił się do urodzonych w 1953 r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Bez znaczenia przy tym jest to, że przepis art. 25 ust. 1b określa zasady pomniejszania emerytury (uzyskanej na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej) o kwoty pobranych emerytury, do których prawo zostało przyznane na podstawie art. 46, 50, 50a, 50e, 184 ustawy emerytalnej lub art. 88 Karty Nauczyciela.

Wobec czego odwołanie ubezpieczonej na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc zostało oddalone.

Regina Stępień